

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI
SECȚIA A IV-A CIVILĂ
ÎN C H E I E R E
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 25.11.2016
TRIBUNALUL CONSTITUIT DIN:
PREȘEDINTE ...
JUDECĂTOR ...
GREFIER ...

Pe rol se află soluționarea apelului civil declarat de apelantul-intimat ... împotriva sentinței civile nr. 10179/06.06.2016, pronunțată de Judecătoria Sectorului 1 București în dosarul nr. 13765/299/2016, în contradictoriu cu intimata-contestatoare ..., cauza având ca obiect „*contestație la executare*”.

La apelul nominal făcut în ședință publică, a răspuns apelantul-intimat, prin avocat ..., care depune delegație de substituie la dosar pentru avocatul titular ..., cu împuternicire avocațială la fila 44 din dosar, lipsind intimata-contestatoare.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează obiectul cererii, stadiul procesual și modalitatea îndeplinirii procedurii de citare, după care:

Tribunalul acordă cuvântul asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, formulată la termenul anterior de judecată de către apelantul-intimat.

Apărătorul apelantului-intimat solicită admiterea cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, susținând faptul că aceasta este admisibilă, având în vedere aplicarea art. 666 C.proc.civ. raportat la paragraful nr. 28 din Decizia Curții Constituționale nr. 895/2015, care arată că încheierile de încuviințare a executărilor silite date de către executorul judecătoresc ulterior adoptării Deciziei nr. 895/2015, însă anterior publicării Deciziei în Monitorul Oficial, sunt supuse anulării, în temeiul art. 712 alin. 3 C.proc.civ., pe motiv că au fost date fără îndeplinirea condițiilor legale.

Tribunalul declară închise dezbaterile și reține cauza spre soluționare asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

TRIBUNALUL

Având nevoie de timp pentru a delibera, în baza dispozițiilor art. 396 alin. 1 C.proc.civ.,

DISPUNE

Amână pronunțarea la data de 09.12.2016.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 25.11.2016.

PREȘEDINTE

JUDECĂTOR

GREFIER

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI
SECȚIA A IV-A CIVILĂ
ÎN C H E I E R E
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 09.12.2016
TRIBUNALUL CONSTITUIT DIN:
PREȘEDINTE ...
JUDECĂTOR ...
GREFIER ...

Pe rol se află soluționarea apelului civil declarat de apelantul-intimat ... împotriva sentinței civile nr. 10179/06.06.2016, pronunțată de Judecătoria Sectorului 1 București în dosarul nr. 13765/299/2016, în contradictoriu cu intimata-contestatoare ..., cauza având ca obiect „*contestație la executare*”.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 25.11.2016 și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, ce constituie parte integrantă din prezenta, când tribunalul, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 09.12.2016, când a dispus următoarele:

TRIBUNALUL

Asupra oportunității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 519 și urm. C.proc.civ., reține că aceasta este justificată în cauză și privește următoarea întrebare:

Care este modalitatea de aplicare în timp a dispozițiilor art. 666 alin. 2 Cod procedură civilă – în forma în vigoare înaintea modificării acestora prin OUG nr. 1/2016 – privitoare la încheierea de încuviințare a executării silite dată de executorul judecătoresc după pronunțarea Deciziei Curții Constituționale 895/17.12.2015, înainte de publicarea acestei decizii, chestiune invocată în termen ca motiv de nulitate printr-o contestație la executare înregistrată pe rolul instanțelor judecătorești după publicarea Deciziei nr. 895/17.12.2015?

I. Situația de fapt

1. La cererea creditorului ... , a fost declanșată împotriva debitoarei ... executarea silită ce face obiectul dosarului de executare nr. 112/2016 al BEJA ... , în baza titlului executoriu reprezentat de sentința civilă nr. 9549/09.10.2015, pronunțată de Tribunalul București în dosarul nr. 45246/3/2014, încheierea de încuviințare a executării silite fiind emisă la data de 11.01.2016 de către organul de executare, în condițiile art. 666 C.pr.civ.

2. Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătoriei Sectorului 1 București la data de 22.03.2016, sub nr. 13765/299/2016, contestatoarea ... a formulat, în contradictoriu cu intimatul ..., contestație la executare în dosarul de executare nr. 112/2016 al BEJA ... , solicitând ca, prin hotărârea ce se va pronunța, să se dispună, în principal, anularea întregii executări silite și a tuturor actelor de executare și restabilirea situației anterioare prin întoarcerea executării în totalitate, respectiv pentru suma de 25.325,16 lei executată pentru perioada 01.01.2008 – 30.11.2015, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 458/31.03.2009 și Decizia nr. 895/17.12.2015 pronunțate de Curtea Constituțională. În

subsidiar, contestatoarea a solicitat anularea actelor și formelor de executare pentru suma de 16.649,16 lei reprezentând diferența dintre suma reală cuvenită creditorului (8.676 lei) și suma executată silit (20.504 lei), care include și cheltuielile de executare, anularea încheierii privind stabilirea cheltuielilor de executare silită și întoarcerea executării silite prin restabilirea situației anterioare cu suma actualizată la data plății efective, respectiv 16.649,16 lei, cu cheltuieli de judecată.

În motivarea cererii, cu privire la nelegalitatea executării silite, contestatoarea a invocat Decizia pronunțată de Curtea Constituțională la data de 17.12.2015, arătând că încuviințarea executării silite s-a făcut de către organul de executare și nu de către instanță, motiv pentru care întreaga executare silită este lovită de nulitate. Mai mult decât atât, contestatoarea a învederat că Decizia Curții Constituționale nr. 458/31.03.2009 prin care s-a constatat deja neconstituționalitatea încuviințării date de către executor este publicată și, deci, general obligatorie.

Cu privire la actele de executare subsecvente, contestatoarea a invocat caracterul nelegal al expertizei contabile, realizate fără convocarea sa, învederând faptul că suma stabilită prin raportul de expertiză contabilă este eronată, nefiind calculată conform dispozitivului titlului executoriu. De asemenea, a fost criticat cuantumul cheltuielilor de executare stabilite de executorul judecătoresc.

5. La data de 22.04.2016, prin serviciul registratură, intimatul ... a depus întâmpinare, prin care a invocat excepția insuficienței timbrări și a solicitat anularea contestației la executare ca insuficient timbrată.

Pe fond, intimatul a solicitat respingerea contestației ca neîntemeiată, respingerea cererii de anulare a încheierii privind stabilirea cheltuielilor de executare silită și respingerea ca neîntemeiată a cererii de întoarcere a executării silite, cu cheltuieli de judecată.

Pe fondul cauzei, intimatul a învederat că Decizia Curții Constituționale nr. 895/17.12.2015 nu era publicată în Monitorul Oficial la data întocmirii actelor de executare și nu își produce efectele în prezenta cauză, sens în care a invocat prevederile art. 11 alin. 3 din Legea nr. 47/1992 coroborate cu art. 147 alin. 1 și alin. 4 din Constituția României. Astfel, intimatul a arătat că Decizia Curții Constituționale nr. 895/17.12.2015 a fost publicată în Monitorul Oficial la data de 04.02.2016, dată la care a fost adoptată și O.U.G. nr. 1/2016, prin care se puneau de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției, dispozițiile neconstituționale nefiind suspendate, astfel încât este neîntemeiată susținerea contestatoarei cu privire la anularea executării.

De asemenea, intimatul a precizat faptul că executarea silită a fost începută înaintea publicării acestei decizii (în speță 03.02.2016). Mai mult decât atât, Decizia Curții Constituționale nr. 458/31.09.2009 se referă la încuviințarea executării silite prin prisma dispozițiilor vechiului cod de procedură civilă, astfel încât această decizie nu-și produce efectele în cauză.

În continuare, intimatul a precizat că suma stabilită prin raportul de expertiză este corectă, menționând totodată faptul că toate cheltuielile de executare au fost calculate cu respectarea prevederilor Ordinului Ministrului Justiției nr. 2550/2006.

II. Soluția primei instanțe și motivele căii de atac

6. Prin sentința civilă nr. 10179/06.06.2016, Judecătoria Sectorului 1 București a admis contestația la executare formulată de contestatoarea ... în contradictoriu cu intimatul ...; a dispus anularea tuturor actelor de executare silită efectuate în dosarul de executare nr. 112/2016 al BEJA ...; a dispus întoarcerea executării silite, în sensul obligării intimatului la plata către contestatoare a sumei de 25.325,16 lei; a obligat intimatul la plata către contestatoare a sumei de 300 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată; în temeiul art. 717 alin. 2 C.proc.civ., a obligat contestatoarea la plata către BEJA ... a sumei de 50 lei, reprezentând cheltuieli aferente copierii dosarului de executare.

7. Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a reținut, în esență, faptul că, așa cum prevede art. 666 alin. 2 C.proc.civ. (forma în vigoare la momentul formulării cererii de executare silită – 11.01.2016), executorul judecătoresc se pronunță asupra încuviințării executării silite, prin încheiere, fără citarea părților.

Instanța de fond a constatat că, prin decizia Curții Constituționale nr. 895/17.12.2015 publicată în Monitorul Oficial nr. 84/04.02.2016, dispozițiile art. 666 C.pr.civ. au fost declarate neconstituționale. Conform art. 24 C.pr.civ., dispozițiile legii noi de procedură se aplică numai proceselor și executărilor silite începute după intrarea acesteia în vigoare, în timp ce art. 25 alin. 1 C.proc.civ. stabilește că procesele în curs de judecată, precum și executările silite începute sub legea veche rămân supuse acelei legi. De asemenea, potrivit art. 147 alin. 4 din Constituție, deciziile Curții Constituționale produc efecte numai pentru viitor din momentul publicării în Monitorul Oficial.

8. Cu toate acestea, în considerentele deciziei nr. 895/17.12.2015, Cursa Constituțională a reținut următoarele: „Cu privire la efectele pe care urmează a le produce prezenta decizie, Curtea constată că, pe perioada de activitate a unui act normativ, acesta se bucură de prezumția de constituționalitate, astfel încât decizia nu se va aplica în privința procedurilor de executare silită încuviințate până la data publicării sale, aplicându-se, în schimb, în privința contestațiilor la executare formulate împotriva încheierii de încuviințare a executării silite date de executorul judecătoresc aflate pe rolul instanțelor judecătorești la data publicării prezentei decizii, precum și în cele în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate până la data sus-menționată.”

În raport de aceste considerente, pentru a înlătura inechitățile care pot apărea, instanța a apreciat că decizia anterior menționată trebuie aplicată și contestațiilor la executare introduse după data publicării acesteia în Monitorul Oficial, cum este cazul în speța de față, fiind în mod evident inutil ca instanța constituțională să precizeze expres acest lucru.

9. În acest sens, având în vedere că încheierea de încuviințare a executării silite a fost comunicată contestatoarei la data de 04.03.2016 (fila 115), instanța a constatat că acesteia îi era imposibil să formuleze contestația la executare anterior datei publicării deciziei (04.02.2016).

10. Astfel, având în vedere că în prezenta cauză contestatoarea a solicitat anularea executării silite, invocând decizia pronunțată de Curtea Constituțională la data de 17.12.2015, instanța a reținut că este obligată să dea eficiență considerentelor deciziei anterior menționate și, pe cale de consecință, să constate nulitatea absolută a încheierii de încuviințare a executării silite pe motiv că nu a fost dată de către o instanță judecătorească.

12. În consecință, instanța a constatat că încheierea de încuviințarea a executării silite, în baza căreia au fost efectuate toate actele de executare în dosarul nr. 112/2016 al BEJA ..., a fost dată de către un organ incompetent, iar acoperirea nulității nu este posibilă prin înlăturarea neregularității.

13. Împotriva acestei sentințe a declarat apel intimatul ..., arătând, în esență, faptul că, la data întocmirii actelor de executare, Decizia Curții Constituționale nr. 895/2015 nu era publicată în Monitorul Oficial, astfel că nu își poate produce efectele în ceea ce privește executarea începută în dosarul de executare nr. 112/2016.

Apelantul a mai arătat că, potrivit dispozițiilor OUG nr. 1/2016 pentru modificarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de Procedură Civilă, precum și a unor acte normative conexe publicată în M.Of., Partea I nr. 85 din 04.02.2016, în ceea ce privește Decizia nr. 895/2015 a Curții Constituționale, se prevede faptul că „decizia nu se va aplica în privința procedurilor de executare silită încuviințate până la data publicării sale; decizia se va aplica în privința contestațiilor la executare formulate împotriva încheierii de încuviințare a executării silite date de executorul judecătoresc aflate pe rolul instanțelor judecătorești la data publicării acesteia, precum și în cele în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate până la data

sus-menționată; din ziua publicării deciziei, competența executorilor judecătorești de a încuviința executarea silită încetează.”

Ca atare, apelantul a arătat că în mod greșit instanța de fond a considerat că în speță este aplicabilă Decizia nr. 895/2015, atât timp cât dispozițiile OUG nr. 1/2016 sunt foarte clare și arată că Decizia nu se aplică procedurilor de executare silită încuviințate până la data publicării Deciziei, așa cum se întâmplă și în situația apelantului.

În ceea ce privește efectele deciziilor Curții Constituționale, s-a arătat că, potrivit dispozițiilor art. 147 alin. 4 din Constituție, „Deciziile Curții Constituționale se publică în Monitorul Oficial al României. De la data publicării, deciziile sunt în general obligatorii și au putere numai pentru viitor”.

Apelantul a mai arătat că, în temeiul dispozițiilor art. 11 alin. 3 din Legea nr. 47/1992 coroborat cu art. 147 alin. (4) din Constituția României, Decizia Curții Constituționale nu poate avea niciun efect asupra executărilor silite aflate în curs și pentru care s-a depus cererea de încuviințare a executării la data publicării acesteia în Monitorul Oficial, întrucât aceasta produce efecte numai pentru viitor.

Pronunțarea unei decizii a Curții Constituționale prin care se constată neconstituționalitatea unei norme legale nu poate constitui temei legal pentru o acțiune în justiție, întrucât, prin crearea situației litigioase, partea ar viza modificarea raporturilor juridice existente, cu consecința extinderii efectelor deciziei Curții pentru trecut.

Or, o asemenea situație ar contraveni flagrant prevederilor art. 147 alin. (4) din Constituție, care consacră expres efectul ex nunc al deciziilor instanței constituționale.

Astfel, apelantul a solicitat a se lua act de faptul că în mod eronat instanța de fond a dispus aplicarea în prezenta cauză a Deciziei Curții Constituționale nr. 895/17.12.2015, admitând contestația la executare și anulând executarea silită ce face obiectul dosarului de executare nr. 112/2016.

III. Dispozițiile de drept intern care fac obiectul sesizării

14. Art. 666 alin. 2 Cod procedură civilă (în forma în vigoare înaintea modificării prin OUG nr. 1/2016) avea următorul conținut:

„(2) Executorul judecătoresc se pronunță asupra încuviințării executării silite, prin încheiere, fără citarea părților. Motivarea încheierii se face în cel mult 7 zile de la pronunțare.”

15. Incidente în cauză sunt și **considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 895/17.12.2015**, publicată în Monitorul Oficial nr. 84/04.02.2016, reținute ca relevante prin sentința pronunțată de prima instanță, considerente prin care s-au reținut următoarele: „Cu privire la efectele pe care urmează a le produce prezenta decizie, Curtea constată că, pe perioada de activitate a unui act normativ, acesta se bucură de prezumția de constituționalitate, astfel încât decizia nu se va aplica în privința procedurilor de executare silită încuviințate până la data publicării sale, aplicându-se, în schimb, în privința contestațiilor la executare formulate împotriva încheierii de încuviințare a executării silite date de executorul judecătoresc aflate pe rolul instanțelor judecătorești la data publicării prezentei decizii, precum și în cele în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate până la data sus-menționată.”

16. În motivarea sentinței civile apelate, prima instanță a invocat și dispozițiile **art. 24 și art. 25 alin. 1 C.proc.civ., precum și prevederile art. 147 alin. 4 din Constituție.**

Potrivit art. 24 C.proc.civ. „Dispozițiile legii noi de procedură se aplică numai proceselor și executărilor silite începute după intrarea acesteia în vigoare”, iar conform art. 25 alin. 1 C.proc.civ. „Procese în curs de judecată, precum și executările silite începute sub legea veche rămân supuse acelei legi.”

De asemenea, potrivit art. 147 alin. 4 din Constituția României, „Deciziile Curții Constituționale se publică în Monitorul Oficial al României. De la data publicării, deciziile sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor.”

17. Tribunalul apreciază că relevante în cauză sunt dispozițiile art. 666 alin. 2 C.proc.civ. (în forma în vigoare anterior modificării prin OUG nr. 1/2016), art. 24 și art. 25 alin. 1 C.proc.civ., prevederile art. 147 alin. 4 din Constituție, precum și considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 895/17.12.2015, în ceea ce privește aplicarea în timp a dispozițiilor Deciziei nr. 895/2015.

IV. Jurisprudență relevantă

18. Tribunalul a identificat existența pe rolul instanțelor de judecată a mai multor contestații la executare înregistrate după data publicării Deciziei Curții Constituționale nr. 895/17.12.2015 în Monitorul Oficial, aflate în prezent în stadiul procesual al apelului, în care a fost invocat, ca motiv de contestație, caracterul nelegal al încheierii de încuviințare a executării silite date de executorul judecătoresc fie anterior pronunțării Deciziei Curții Constituționale nr. 895/17.12.2015 fie în intervalul de timp cuprins între pronunțarea deciziei menționate și publicarea acesteia în Monitorul Oficial.

19. În cauzele respective, s-a pus problema aplicabilității în timp a dispozițiilor art. 666 alin. 2 C.pr.civ., în forma în vigoare înaintea modificării acestora prin OUG nr. 1/2016, respectiv a interpretării considerentelor Deciziei Curții Constituționale nr. 895/17.12.2015. Astfel, prin sentința civilă nr. 10685/10.06.2016 a Judecătoriei Sectorului 1 București, pronunțată în dosarul nr. 9657/299/2016, a fost admisă contestația la executare și s-a dispus anularea încheierii de încuviințare a executării silite, cu consecința anulării actelor de executare, reținându-se că, prin Decizia Curții Constituționale a României nr. 895/17.12.2015, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 84/04.02.2016, s-a admis excepția de neconstituționalitate și s-a constatat că dispozițiile art. 666 C.proc.civ., care prevăd că executorul judecătoresc se pronunță asupra încuviințării executării silite, sunt neconstituționale.

20. Constatând că principalul motiv al contestației este reprezentat de nelegalitatea încuviințării executării silite de către executorul judecătoresc, instanța a apreciat aplicabilă întrutotul în speță Decizia Curții Constituționale a României nr. 895/17.12.2015, reținând că această decizie se aplică și cazul contestațiilor la executare înregistrate după data de 04 februarie 2016, cu condiția ca acest motiv de nelegalitate (necompetența executorului judecătoresc de a încuviința executarea silita) să fie invocat de către contestator în termenul procedural prevăzut de art. 715 și art. 713 alin. 3 teza finală C.pr.civ.

21. Totodată, s-a reținut că, în aceste cauze, contestatorul nu mai justifică interesul de a mai invoca excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 666 C.pr.civ. (în forma în vigoare până la data de 04.02.2016), cererea de sesizarea a Curții Constituționale cu privire la neconstituționalitatea unui text de lege declarat deja neconstituțional fiind inadmisibilă.

V. Motivele care stau la baza sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție. Opinia instanței.

22. Principalul element care stă la baza sesizării este reprezentat de divergența de opinii a instanțelor judecătorești asupra interpretării și aplicării dispozițiilor art. 666 alin. 2 C.proc.civ., în forma în vigoare înaintea modificării acestora prin OUG nr. 1/2016, prin prisma considerentelor Deciziei Curții Constituționale nr. 895/17.12.2015.

23. Totodată, Tribunalul constată că astfel de litigii se înregistrează în continuare pe rolul instanțelor, având în vedere că sunt numeroase situațiile în care executarea silită se desfășoară în baza încheierii de încuviințare date de executorul judecătoresc anterior publicării Deciziei Curții Constituționale nr. 895/17.12.2015 în Monitorul Oficial, iar nelegalitatea acestor executări silite este invocată pe calea contestațiilor la executare înregistrate pe rolul instanțelor după publicarea Deciziei Curții Constituționale nr. 895/17.12.2015 în Monitorul Oficial, contestații formulate în termenul legal, prin raportare la momentul comunicării către contestator a actelor de executare sau prin raportare la data la care contestatorul a luat cunoștință de executarea silită.

24. În ceea ce privește opinia instanței de trimitere, completul de față nu are conturată opțiunea cu privire la interpretarea ce trebuie adoptată, luând în calcul aplicarea oricăreia dintre cele două opinii incidente.

25. Astfel, una dintre opțiuni este opinia reflectată majoritar în soluțiile pronunțate în primă instanță, în sensul că Decizia Curții Constituționale nr. 895/17.12.2015 trebuie aplicată nu numai contestațiilor la executare aflate pe rolul instanțelor judecătorești la data publicării deciziei în Monitorul Oficial, ci și contestațiilor la executare introduse după momentul publicării deciziei în Monitorul Oficial, formulate în termen legal, prin raportare la data comunicării către contestator a încheierii de încuviințare a executării silite, încheiere pronunțată anterior publicării deciziei Curții Constituționale în Monitorul Oficial.

În această interpretare, se dă eficiență principiului constituțional al obligativității pentru viitor a efectelor deciziilor Curții Constituționale, reglementat de dispozițiile art. 147 alin. (4) din Constituția României, în sensul că instanțele de judecată sesizate cu soluționarea contestațiilor la executare, ulterior publicării deciziei Curții Constituționale în Monitorul Oficial, prin care se invocă, în termen, nelegalitatea executării silite declanșate în baza încheierii de încuviințare a executării date de executorul judecătoresc anterior publicării deciziei Curții Constituționale în Monitorul Oficial, trebuie să dea eficiență Deciziei Curții Constituționale nr. 895/17.12.2015 și să constate nulitatea absolută a încheierii de încuviințare a executării silite, pe motiv că aceasta nu a fost pronunțată de o instanță judecătorească.

26. Potrivit celei de-a doua opinii, considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 895/17.12.2015 trebuie interpretate în sensul că regula o constituie inaplicabilitatea deciziei în privința procedurilor de executare silită încuviințate până la data publicării sale, iar excepția de la regula menționată este de strictă interpretare, în sensul că singurele situații în care decizia se aplică procedurilor de executare silită încuviințate până la data publicării sale este aceea a contestațiilor la executare formulate împotriva respectivelor încheieri de încuviințare, aflate pe rolul instanțelor judecătorești la data publicării deciziei, precum și în cele în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate până la această dată.

Așadar, în această opinie, Decizia Curții Constituționale nr. 895/17.12.2015 nu se aplică procedurilor de executare silită încuviințate de executorul judecătoresc până la data publicării deciziei în Monitorul Oficial, a căror nulitate este invocată pe calea contestațiilor la executare înregistrate pe rolul instanțelor judecătorești ulterior publicării deciziei în Monitorul Oficial, aceste litigii neaflându-se pe rolul instanțelor la data publicării deciziei.

27. În concluzie, în viziunea Tribunalului, tocmai existența acestor două opinii conturate în practică asupra acestei probleme, cu argumente apreciate drept importante în ambele variante, justifică sesizarea Înaltei Curți pe calea mecanismului pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

VI. Opinia părților cu privire la necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție

28. Apelantul-intimat ... este cel care a apreciat că se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea chestiunii de drept, susținând că se impune elucidarea aspectului aplicării în timp a dispozițiilor art. 666 C.proc.civ. în raport de Decizia Curții Constituționale nr. 895/2015, prin care s-a admis excepția de neconstituționalitate a prevederilor legale menționate.

29. Intimata-contestatoare ... a considerat că nu se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, arătând că nu sunt îndeplinite cerințele prevăzute de art. 519 C.proc.civ., întrucât însăși Decizia Curții Constituționale nr. 895/2015 lămurește aspectul referitor la aplicabilitatea acesteia în privința executărilor silite deja începute.

VII. Analiza condițiilor de admisibilitate privind sesizarea

30. Potrivit art. 519 C.proc.civ., sunt instituite o serie de condiții de admisibilitate pentru declanșarea acestei proceduri, care se impun a fi întrunite în mod cumulativ, respectiv:

- existența unei cauze aflate în curs de judecată, în ultimă instanță;
- cauza care face obiectul judecății să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza;
- ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată;
- chestiunea de drept identificată să prezinte caracter de noutate și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat și nici să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

31. Primele două condiții de admisibilitate sunt îndeplinite, întrucât tribunalul, legal investit cu soluționarea unui apel aflat în curs de judecată, urmează să pronunțe o hotărâre judecătorească definitivă, potrivit art. 634 alin. (1) pct. 4 din Codul de procedură civilă.

32. Răspunsul la întrebarea adresată de instanță este necesar în vederea soluționării pe fond a cauzei, întrucât interpretarea modului de aplicare în timp a dispozițiilor art. 666 alin. 2 C.proc.civ. (în forma în vigoare anterior modificării acestora prin OUG nr. 1/2016) raportat la situația de fapt expusă constituie problema fundamentală pusă în discuția instanței de apel.

33. Chestiunea în cauză are caracter de noutate, în sensul că nu s-a identificat o jurisprudență constantă și unitară asupra problemei în discuție. De asemenea, întrebarea privește interpretarea diferită sau contradictorie a unui text de lege, prin prisma modalității de aplicare în timp a unei dispoziții legale constatată ca fiind neconstituțională, ea are ca obiect o problemă de drept reală, iar nu aparentă, privește interpretarea diferită sau contradictorie a dispoziției legale și a considerentelor deciziei Curții Constituționale prin care s-a constatat neconstituționalitatea dispoziției legale respective.

34. Prin urmare, constatând întrunite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 C.proc.civ., Tribunalul apreciază necesară sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, reprezentată de următoarea întrebare: **Care este modalitatea de aplicare în timp a dispozițiilor art. 666 alin. 2 Cod procedură civilă – în forma în vigoare înaintea modificării acestora prin OUG nr. 1/2016 – privitoare la încheierea de încuviințare a executării silite dată de executorul judecătoresc după pronunțarea Deciziei Curții Constituționale 895/17.12.2015, înainte de publicarea acestei decizii, chestiune invocată în termen ca motiv de nulitate printr-o contestație la executare înregistrată pe rolul instanțelor judecătorești după publicarea Deciziei nr. 895/17.12.2015?**

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DISPUNE:**

În temeiul art. 520 alin. 1 c.pr.civ. sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept referitoare la aplicarea în timp a dispozițiilor art. 666 alin 2 Cod procedură civilă – în forma în vigoare înaintea modificării acestora prin OUG nr. 1/2016 – privitoare la încheierea de încuviințare a executării silite dată de executorul judecătoresc după pronunțarea Deciziei Curții Constituționale 895/17.12.2015, înainte de publicarea acestei decizii, chestiune invocată în termen ca motiv de nulitate printr-o contestație la executare înregistrată pe rolul instanțelor judecătorești după publicarea Deciziei nr. 895/17.12.2015.

În temeiul art. 520 alin. 2 c.pr.civ. suspendă judecarea apelului până la pronunțarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a hotărârii prealabile.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică, 09.12.2016.

PREȘEDINTE

JUDECĂTOR

GREFIER